

MOC MODLITWY

1. W rozdziale 2 Księgi Daniela czytamy o śnie Nebukadnezara. Zwołał on swoich mędrców i rozkazał im: "Powiedźcie mi co mi się przyśniło i wyłóżcie mi znaczenie tego snu". Ci mędrcy są obrazem kaznodziejów, którzy nie mają żadnego kontaktu z Bogiem i są zwykłymi zwodzicielami. Nie potrafią oni wyklądać Bożego Słowa ani też nie rozeznają we właściwy sposób czasów. Oni powiedzieli: "Tylko bogowie mogą pokazać co ci się śniło, żadna istota ludzka nie może tego uczyńić, bo to jest niemożliwe. Jeśli jednak powiesz nam ten sen, wtedy ci go zinterpretujemy".

Wiemy, że gdy ktoś opowie nam swój sen, to wtedy bardzo łatwo można go zinterpretować i utrzymać, że wykładnia ta pochodzi od Boga! Tak właśnie wielu kaznodziejów czyni dzisiaj. Jednak Nebukadnezar był sprytnym mężem, i powiedział: "Jeżeli naprawdę macie kontakt z Bogiem, to będziecie w stanie opowiedzieć mi również ten sen".

Jak zatem Daniel otrzymał odpowiedź w sprawie snu, który miał Nebukadnezar?

Po pierwsze wierzył, że Bóg mu go objawi. Zwołał swoich przyjaciół (2:17) i zwrócił się z tym do Boga. Modlitwa grupowa ma nieocenioną wartość gdy zmagamy się z problemem, który nas przerasta. Daniel rozumiał zasadę wspólnej modlitwy. On był człowiekiem Nowego Przymierza żyjącym w czasach Starego Przymierza. Jego postawa była następująca: "Nie mogę sam się modlić o tą sprawę, muszę sprowadzić moich trzech braci aby dołączyli do mnie i będziemy modlić się razem." Modlili się więc razem i powiedzieli: "Poprośmy Boga aby okazał nam miłosierdzie i objawił nam to" (2:18). Rozpoczęli modlitwę od oddania Bogu chwały, to jest zawsze dobry zwyczaj. Oni powiedzieli (2:21-22):

**Niech będzie błogosławione imię Boga od wieków na wieki,
albowiem do niego należą mądrość i moc.
On zmienia czasy i pory, On utraća królów i ustanawia królów,
udziela mądrości mądrym, a rozumnym rozumu.**

**On odsłania to, co głęboko ukryte i co jest w ciemnościach, bo u Niego mieszka światłość.
Ciebie, Boże moich ojców chwałę i wystawiam, bo mi dałeś mądrość i moc**

Za każdym razem gdy wydaję ci się, że nie możesz się przebić w modlitwie, powinieneś zacząć uwielbiać Pana. Pomyśl o Bożej wielkości i oddaj mu chwałę, a zobaczysz wtedy, że atmosfera się natychmiast zmieni. Bóg objawił Danielowi sen i jego znaczenie, a ten przybył do króla i dał mu odpowiedź, wyznając: "To nie dzięki mojej mądrości. To dlatego, że Bóg mi to objawił" (2:30). Daniel był pokornym młodym człowiekiem, który był gotowy oddać Bogu wszelką chwałę. Bóg objawia takie prawdy właśnie takim ludziom.

2. W rozdziale 6 Księgi Daniela mamy do czynienia z czasami Króla Dariusza, który zarządzał imperium Medopersji. On również wyznaczył Daniela by był jednym z jego administratorów (6:2). Pomimo tego, że Daniel był premierem w poprzednim królestwie, Dariusz uczynił go również premierem w swoim królestwie. Jakież świadectwo musiał mieć Daniel, że zdobywał zaufanie sukcesywnych władców, w kolejnych królestwach! Daniel miał teraz ponad 80 lat, ale wciąż był tym samym, bezkompromisowym mężem i Bóg to uczcił. Jednakże byli też i źli ludzie w tym królestwie, którzy zazdrościli Danielowi i chcieli go zniszczyć. Poszli oni do króla i kazali mu ustanowić prawo, które było w pierwszej kolejności skierowane przeciwko Danielowi. To bardzo przypomina to co się dzieje również dzisiaj, kiedy źli ludzie chcą zniszczyć Boże sługi i za pomocą rządów wydają prawa, które zakazują nawracania się do Chrystusa.

Zagrożenie w czasach Daniela było następujące: "Jeśli modlisz się do jakiegokolwiek innego Boga, zostaniesz wrzucony do klatki z lwami". Dzisiaj zagrożenie może być takie, że jeżeli nawrócisz kogokolwiek na chrześcijaństwo, to trafisz do więzienia!

Co uczynił Daniel gdy usłyszał, że król wydał taką ustawę? Uklęknął i modlił się. On bał się Boga bardziej niż jakiegokolwiek króla czy rządu. Podobnie apostołowie powiedzą w przyszłości: "Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi" (Dzieje Apostolskie 5:29).

Daniel zrobił to, czego zarządzenie królewskie w pierwszej kolejności zabraniało, czyli modlił się. Gdyż żadne prawo nie mogło powstrzymać go od modlitwy się do Boga. Daniel miał zwyczaj modlenia się z oknami otwartymi w stronę Jerozolimy. Teraz mógł rozważyć modlenie się z zamkniętymi oknami, jednakże nie bał się, że zostanie zauważony jak modli się do jedynego prawdziwego Boga, dlatego jego okna były nadal otwarte. My również nie powinniśmy się wstydzić bycia uczniami Pana Jezusa Chrystusa. Daniel nie modlił się tylko raz dziennie, ale trzy razy dziennie, jak to miał w zwyczaju. Jego wrogowie czekali na ten moment i gdy tylko zobaczyli, że Daniel się modli, to natychmiast donieśli to królowi.

Krół Dariusz lubił Daniela i chciał go ratować, ale urzędnicy przypomnieli mu, że dekret Medoperski nie może być anulowany. Musiał więc wrzucić Daniela do jaskini lwów. Jednakże jak wiemy, Bóg ochronił Daniela przed tymi lwami.

3. W 9 rozdziale księgi Daniela widzimy Daniela modlącego się o jego lud. To dzięki modlitwom Daniela rozpoczęła się wędrówka Bożego ludu z Babilonu do Jerozolimy. Daniel miał wtedy 87 lat i wciąż studiował Boże Słowo, modlił się i pościł jak w czasach jego młodości (9:3). To jest wspaniałe, że mąż w wieku 87 lat jest tak samo gorący dla Pana jak był w czasach młodości, studiując Boże Słowo tak samo jak był młody, poszcząc i modląc się tak samo jak wcześniej i wciąż był sługą innych jak niegdyś. Daniel jest dla nas wspaniałym przykładem! Daniel nie obwinał innych Żydów. On nie powiedział: "Panie, wszyscy Żydzi wokół mnie są odstępcami". Zamiast tego mówił: "My zgrzeszyliśmy, my zbuntowaliśmy się, my nie chcieliśmy słuchać Twojego głosu. Panie, Ty jesteś sprawiedliwy i nasze oblicze okryte jest wstydem" (9:7). Widzimy tutaj jak Daniel utozsamia się nawet z odstępczym Izraelem. On nie powiedział "To oni" ale "My". Tak samo my powinniśmy się modlić: "Panie, to my chrześcijanie, zbeszczyliśmy Twoje imię na ziemi. Nie byliśmy świadectwem Chrystusa w tym kraju, który potrzebował go zobaczyć. Zawiedliśmy. Panie, daj nam przebudzenie. Panie Ty jesteś sprawiedliwy, a nasze oblicza są okryte wstydem. Bądź dla nas miłosierny i przebacz nam, gdyż zgrzeszyliśmy przeciwko Tobie". On używa słów "Twój" i "Twoje" dziesięć razy.

4. W rozdziale 10 Księgi Daniela czytamy o tym jak Daniel modlił się przez trzy tygodnie. W tym czasie, w okręgach niebieskich toczyła się zajadła walka. Daniel w tym czasie pościł częściowo. Powstrzymywał się od jedzenia tłustych mięs i jadł tylko skromne posiłki. Pod koniec tych trzech tygodni, przybył do Daniela anioł i powiedział mu, że jest "wielce poważany" przez Boga (10:11). Powiedział mu również, że chciał przybyć do niego szybciej, ale przeszkadzał mu w tym przez 21 dni zły duch, który rządzi nad Persją. Od kiedy Daniel zaczął się modlić, jego modlitwa została wysłuchana. Jednakże aby odpowiedź przyszła, trzeba było czekać 21 dni (10:12-13). Bóg nie odpowiada na nasze modlitwy natychmiastowo, ale gdy jesteśmy wytrwali w modlitwie, odpowiedź z pewnością przyjdzie.

Zac Poonen